

Bohyně ve vaně
Kristýna „Kristý“ Zíková

1. Nejprve teplotu okusím ručkou svou,
voda ji obklopí a rozkoš nádhernou
pocítím poprvé, ale ne naposled,
chystám se užít si svůj vodní slovosled.
2. Jaká to nádhera – ta koupel voňavá,
vodou se proháním jak rybka zlatavá,
rukama objímám své tělo toužící,
hladím se, laskám se – snad už potisící.
- R: Koupel má voňavá a já v ní vnořená.
V moři se proháním, s rybkami dovádím.
Potom Ti vesele z mé vodní postele
zazpívám písničku: „Zmizni pryč, chlapečku.“
3. I když je v mé vaně prostoru spousta,
nechci se dělit o ta slastná sousta.
Bohyně ve vaně dovádí hravě,
vždyť se tam vnořila před chvílí právě.
4. Poutníci touží jít s bohyní do vany,
objevit ukryté kouzelné fontány.
Dychtí být laskáni prstíky jemnými,
chtějí se unášet touhami klamnými.
5. Nechtějí pochopit má slova prostá,
že i když je v mé vaně prostoru spousta,
nechci se dělit o ta slastná sousta,
do vany nevpustím žádného hosta!

R:

6. = 1.